

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลบ้านเพชร อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สามารถใช้เป็นกรอบตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการปักธงชัยท้องถิ่น และการกระจายอำนาจจากการปักธงชัย
3. โครงสร้างการบริหารและอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
4. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายท่าน มีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้
กูด (Good, 1973 : 339) ให้คำจำกัดความว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือซึ่งน้ำหนักความถูกต้องหรือไม่ เปสท์ (Best, 1977 : 169) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกในด้านความเชื่อและความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

ไอแซก (Isaak, 1981 : 203) ให้ความหมายว่าความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งโดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับทั่วๆ ไป ซึ่งปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเขตคติ คือ ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะแต่เขตคติจะเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งมีความหมายกว้างกว่า

บุญเรียง ทรงศิลป์ (2533 : 78) ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางว่าจากองเขตการที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลดังนั้นการวัด ความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

เพ็ชฯ เอมวงศ์ (2529 : 8) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแสดงออกโดยสถานภาพความเชื่อ พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเดิมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้นบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้

จากการให้ความหมายของความคิดเห็นของท่านทั้งหลาย ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความคิดเห็นก้าวคือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

2. ประเภทของความคิดเห็น

ประเภทของความคิดเห็น มีนักวิชาการได้แบ่งไว้ ดังนี้

เรเมเมอร์ (Remmer, 1954 : 6-7) กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประการคือ

2.1 ความคิดเห็นเชิงบางสุด - เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทาง บางสุด ได้แก่ ความรักจนหลงทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2.2 ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

2.3 จากความเห็นของนักวิชาการ สรุปได้ว่า ประเภทของความคิดเห็นสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทใหญ่ ๆ คือ 1) ความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ 2) ความคิดเห็นที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจ

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็น เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแม้เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไปและอาจแตกต่างกัน

ออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ดังนี้

3.1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น ดังนี้ (Oskamp. 1977 : 119-133)

3.1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ถือจะได้ญูดลึกลึกลับมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวหน้าของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจาก การใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์ นิยมแกะเป็นคนที่มีอาชญาค เป็นต้น

3.1.2 ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึก และความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กหราที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขายังมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ซึ่งเขาทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรง ที่เขาได้รับ

3.1.3 อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคล เมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการ ทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

3.1.4 เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เมื่อจากบุคคล จะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับ การถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

3.1.5 สื่อมวลชน (Mass media) เป็นสื่อต่างๆที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาระนตร วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลที่ได้รับจากสื่อ

3.2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นว่า ขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคม ในหลายประการ คือ (จำเรียง ภาควิชาร. 2536 : 248-249)

3.2.1 ภูมิหลังทางสังคม หมายถึง กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้เยาว์กับผู้สูงอายุ ชาวเมืองกับชาวชนบท เป็นต้น

3.2.2 กลุ่มอ้างอิง หมายถึง การที่คนเราจะคนหาสามาคบกับใคร หรือ กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ผู้ใด หรือการกระทำที่คำนึงถึงจะอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกัน ได้ เช่น ประกอบอาชีพเดียวกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือสมาคมเดียวกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ นี้ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นด้วย

3.2.3 กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเพื่อยชา หมายถึง การกระทำใดที่ก่อให้ เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษอันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการ จูงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้นมีความเห็นที่คล้ายตามได้ ไม่ว่าจะให้คล้ายตามในทางที่ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเพื่อยชาอาจจะไม่มีอิทธิพลต่อสมาชิกมากนัก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ การศึกษา อาชีพ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น ตื่อนวลดชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว

3.3 การที่บุคคลจะมีทัณฑิติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะต้องมีองค์ประกอบขั้นตอน ซึ่งองค์ประกอบของทัณฑิติจะมีอยู่ 3 ประการ คือ (อวิล รา拉โภชน์. 2532 : 1-2)

3.3.1 องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive component) คือ การที่ บุคคลจะมีทัณฑิตต่อสิ่งใดนั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นเสียก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งนั้นมี ประโยชน์หรือโทษเพียงใด องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) คือ เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งใดและความรู้นั้นมีมากพอที่จะรู้ว่าสิ่งใดมีประโยชน์ บุคคลก็จะเกิด ความรู้สึกชอบหรือการตอบสนองต่อสิ่งนั้น

3.3.2 องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral component) คือ เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะเกิดความชอบหรือไม่ชอบ และพร้อมจะกระทำอย่างใด อย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น

3.4 จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบด้านพฤติกรรมเป็นผลมาจากการคัดเลือกความรู้หรือความคิดเห็นและด้านความรู้สึก ความขัดแย้งระหว่างความคิดจะมีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล ภาวะของความขัดแย้งระหว่างความคิด ความเข้าใจ เกิดขึ้นเมื่อ

3.4.1 บุคคลรับรู้เหตุการณ์หรือข้อมูลใหม่ซึ่งขัดแย้งกับความรู้สึกของตนเอง ได้แก่ ความเชื่อมั่น ความคิดเห็นและเขตติ

3.4.2 บุคคลได้พน Henderson หรือรับรู้ข้อมูลที่ไม่คาดคิดมาก่อน

3.4.3 การไม่เห็นพ้องกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

3.4.4 การบังคับให้ยอมตาม ทำให้บุคคลเกิดความขัดแย้งระหว่างความคิดกับการกระทำ

ดังนี้ จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะยอมรับหรือปฏิเสธ ขึ้นอยู่กับสถานภาพ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น

4. การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการเสนอวิธีการวัด ดังนี้

4.1 การวัดความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไปว่าจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดถึงเร้าและมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาระดับสูงตามน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนี้ โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์โดยให้ผู้ที่จะตอบคำถามเดือกดูตอบแบบสอบถามและผู้ถูกวัดจะเลือกตอบความคิดเห็นของคนในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนี้ใช้การวัดแบบลิเคริท โดยเริ่มค่วยการรวมรวมหรือการเรียงเรียงข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่กับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่งข้อความแต่ละข้อความจะมีความคิดเห็นให้เดือกดูเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นไปในทางเดียวกัน (เชิงนิยมหรือไม่นิยม) เป็นข้อความเชิงบวก (Positive) หรือข้อความเชิงลบ (Negative) (Best, 1977 : 171)

4.2 เรายสามารถวัดความคิดเห็น ได้โดย (Hurlock, 1968 : 175)

4.2.1 ใช้การสังเกต โดยการสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกมาระดับต่าง ๆ

4.2.2 ใช้การสัมภาษณ์ โดยถามคำถามว่าชอบอะไร ไม่ชอบอะไร สนใจ

4.2.3 ใช้การสนทนากับการศึกษาเรื่องที่ชอบสนทนากับการสนทนาจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจของคนเหล่านี้

4.2.4 ศึกษาจากข้อเขียนจากสมุดบันทึกประจำวัน จดหมาย ว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร ข้อเขียนจะเป็นการสะท้อนถึงความสนใจได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการสนทนา

4.2.5 โดยการสอบถามถึงความปรารถนา

4.3 การวัดความคิดเห็น เป็นการแสดงออกของบุคคลโดยการพูด การเขียนหรือปฏิกริยาใด ๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มาระบบความรู้สึกภายใน ซึ่งความรู้สึกภายใน ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยมและอคติ ที่มีในตัวบุคคลนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นได้รับรู้ ดังนั้นการวัดความคิดเห็นจึงสามารถวัดโดยการประเมินความรู้สึก ซึ่งมีนักจิตวิทยาสังคมได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาวัด เป็นมาตราส่วนประมาณค่าความรู้สึกหลายท่านได้รวมไว้โดยเป็นที่ยอมรับ และนิยมใช้กันมาก 5 สเกล ดังต่อไปนี้ (กลอรัตน์ หล้าสุวงศ์. 2527 : 10-13)

4.3.1 สเกลของ瑟อร์สโตน (The Thurstone scale) ซึ่งสร้างโดย葫ย瑟อร์สโตน มีทั้งหมด 11 ระดับความรู้สึก ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 1 ระดับความรู้สึก 11 ระดับ ของ瑟อร์สโตน

อธิบายได้ว่า ระดับความรู้สึกแบ่งได้เป็น 11 ระดับ โดยที่ระดับที่ 1-5 เป็นเจตคติทางบวก เช่น ความรู้สึกเห็นใจ พ่อใจ ขอบ โดยมีระดับต่ำสุดคือ 1 ไปเรื่อยๆ จนถึงระดับสูงสุดคือ 5 สำหรับระดับ 6 เป็นความรู้สึกกลาง ๆ ระดับที่ 7-11 เป็นเจตคติทางลบ เช่น ความรู้สึกไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ

ในการสร้างสเกลของ瑟อร์สโตน มีหลักการสร้าง 5 ประการ คือ

- 1) ข้อความต้องสั้นกะทัดรัด ได้ใจความครบถ้วน
- 2) ต้องเป็นข้อความที่ยอมรับหรือปฏิเสธได้
- 3) ข้อความต้องมีเนื้อหาตรงกับเรื่องที่จะต้องวัด
- 4) ข้อความต้องไม่คุณเครื่องหรือกำกับ

5) ข้อความต้องเป็นความคิดเห็นที่เป็นไปได้จริง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง
ที่ต้องการวัด

4.3.2 量表ของเรนซิส ลิเคิร์ท (Rensis Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณ
ค่าที่มีชื่อเสียง เริ่มสร้างและนำมาใช้ในโดยลิเคิร์ท ซึ่งให้ชื่อมาตรวัดตัวแปรทางจิตวิทยา
โดยทั่วไปมี 5 ระดับความรู้สึก ดังแผนภูมิที่ 2

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

--	--	--	--	--

แผนภูมิที่ 2 ระดับความรู้สึก 5 ระดับ ของเรนซิส ลิเคิร์ท

จาก量表ของลิเคิร์ท จะเห็นว่าปลายทั้งสองข้างมีระดับสูงสุด และว
ตัดหนึ่งลงมาสู่ด้านในจนถึงตรงกลาง ซึ่งง่ายต่อการประมาณความรู้สึกและง่ายต่อการแปล
ความหมายจาก量表 จึงเป็นที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน ลิเคิร์ท ใช้วิธีจัดช่องให้มีความรู้สึก
ว่าเท่า ๆ กัน ใช้วัดความพึงพอใจ และการตัดสินใจของคนต่อวัตถุ ตามความรู้สึกพึงพอใจ

4.3.3 量表ของโบการ์ดัส (Bogardus scale) 量表นี้สร้างขึ้นโดย อีโมรี
ในการคัดสัมภาษณ์ ซึ่งเป็น量表ที่วัดเขตติดตั้งค่าน้ำดื่มน้ำ หรือ Social distance scale โดยการสร้าง
ข้อคำถามขึ้นมา 7 ข้อ และให้ผู้ตอบ ตอบแบบสอบถามเลือกเข้ามาเฉพาะข้อที่ตรงกับความรู้สึก
ที่แท้จริงเพียงข้อใดข้อนึง หรือมากกว่าหนึ่งข้อขึ้นไป เช่น การวัดเขตติดตั้งคนผิวขาวที่มีต่อ
คนผิว黑马 เกี่ยวกับระดับความต้องการของบุคคลกับความสัมพันธ์ของกลุ่ม ได้แก่ ในความรู้สึก
ครั้งแรกที่ลั่นเต็มใจจะรับคนผิว黑马เข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม คือ

- 1) โดยการแต่งงาน
- 2) เพราะคนผิว黑马เป็นเพื่อนของสมาชิกในกลุ่ม
- 3) เป็นเพื่อนร่วมงานหรือเป็นเพื่อนบ้าน
- 4) เป็นลูกจ้าง
- 5) เป็นประชานชาวอเมริกันด้วยกัน
- 6) เป็นแขกผู้มาเยือน
- 7) จะไม่ยอมรับให้เข้าประเทศหรือเนրเทศออกจากประเทศ

4.3.4 量表ของออสกูด ชูไซ และแทนเนนบัม (Osgood, Suci and
Tannenbaum) 量表ที่ใช้ความหมายของคำที่แตกต่างกัน เป็น量表ที่ใช้คำหรือลีฟที่มี

ความหมายตรงกันข้ามเป็นคู่ๆ มีสเกลประมาณความรู้สึก 7 ระดับ ในแต่ละคำหรือวลีนั้น แบ่งการวัดเขตติด เป็น 3 ด้าน คือ

1) สเกลการประเมินผล (Evaluative scale) เป็นการวัดด้านการประเมินผลความรู้สึก เช่น ดี - เลว uhn - หวาน

2) สเกลที่แสดงถึงพลัง (Potency scale) เป็นการวัดความแข็งแรง เช่น แข็ง - อ่อน หนัก - เบา

3) สเกลที่แสดงถึงการแสดงออกหรือการเคลื่อนไหว (Activity scale) เป็นการแสดงการเคลื่อนไหวโดยใช้คำคุณศัพท์อธิบาย เช่น ช้า -เร็ว เสื่อมชา - กระตือรือร้น

ตัวอย่างแบบสอบถามที่ใช้สเกลซึ่งใช้ความหมายของคำที่แตกต่างกัน เช่น กรุณาทำวงกลมด้านมารอบตัวเลขในแต่ละคู่คำทุกบรรทัดตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน ต่อชาว เปอร์โตริกันที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา

สเกลการประเมินผล

ดี	7	6	5	4	3	2	1	เลว
爽	7	6	5	4	3	2	1	น่าเกลียด

สเกลที่แสดงถึงพลัง

ใหญ่	7	6	5	4	3	2	1	เล็ก
หนัก	7	6	5	4	3	2	1	เบา

สเกลที่แสดงถึงการเคลื่อนไหว

เร็ว	7	6	5	4	3	2	1	ช้า
คล่องแคล่ว	7	6	5	4	3	2	1	笨重

4.3.5 สเกลอื่น ๆ นอกจากสเกลที่ได้รับความนิยม 4 สเกลใหญ่ ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีอีก 2 สเกลที่มีการนำมาใช้ ดังนี้

1) สเกลที่ใช้คำถามในการนำองค์กรรับหรือปฏิเสธ (Item to accept or reject) สเกลนี้สร้างขึ้นโดย อัลล์พอร์ตและฮาร์ดแมน (Allport and Hardman) สเกลจะเป็นข้อความที่มีเพียงแนวคิดเดียว ก็อปปี้แสดงเขตติดลบรับหรือปฏิเสธเท่านั้น เช่น

เห็นด้วย - ไม่เห็นด้วย

ใช่ - ไม่ใช่

ถูก - ผิด

2) สเกลที่ใช้คำตามแบบปลายเปิด (Open - Ended scale) สเกลนี้เริ่มใช้ครั้งแรกโดย แคมเบลล์และชูเม้น (Campbell and Schuman) ในปี ค.ศ. 1986 สเกลนี้เป็นรูปที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับเจตคติได้แสดงความรู้สึกของเขามองอย่างแท้จริงตามธรรมชาติ โดยที่ผู้ถามหรือผู้วิจัยไม่มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมใส่ความคิดเห็นลงไปเป็นการแสดงเจตคติแบบพรีหรือแบบอิสระ stere และผู้ถามหรือผู้วิจัยก็ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้แต่อย่างใด

สรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้เพื่อการวิจัย ได้แก่ การสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยคะแนนที่ได้จะแสดงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อ ทำให้สามารถทราบได้ว่ามีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นอย่างไร ส่วนวิธีการวัดความคิดเห็นโดยทั่วไป อาจใช้รูปแบบการสนทนากับผู้ทำการวัดจะต้องไม่แสดงออกว่ากำลังจดบันทึกความคิดเห็นของผู้ทำการวัดมากจนเกินไป เพราะจะทำให้ผู้ถูกวัดเกิดความรู้สึกว่ากำลังถูกจับผิด ควรใช้วิธีอัดเทปเป็นเครื่องมือช่วยส่วนวิธีการศึกษาจากข้อເเสียน หรือสมุดบันทึกประจำวัน ผู้ทำการวัดต้องได้รับอนุญาตจากผู้ถูกวัดก่อน เพราะบางครั้งเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด

แนวคิดเกี่ยวกับการปักกรองห้องถินและการกระจายอำนาจการปักกรอง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการปักกรองห้องถิน

การปักกรองห้องถิน ตามรูปศัพท์แสดงว่า เป็นลักษณะการปักกรองที่มีขอบเขต เคลพะจำกัด คือ มิใช่การปักกรองประเทศหรือการปักกรองของรัฐแต่เป็นการปักกรองพื้นที่ เคลพะส่วนหนึ่งของการปักกรองประเทศและมิใช่เป็นการปักกรองทุกด้าน ในส่วนหนึ่งของประเทศ การปักกรองห้องถินเป็นเพียงการจัดดำเนินกิจกรรมบางอย่าง โดยรัฐจะระบุรายงานจากการดำเนินงานหรือการบริหารงาน เพื่อให้ประชาชนในห้องถิน ได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ กิจการหรือกิจกรรมอันส่งผลต่อกำลังคนดือญคือชุมชนในห้องถินหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เพื่อให้การจัดการบริการของรัฐตรงกับความต้องการของชุมชนและเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานนั้นเอง (ปรัชญา เวสารัชช. 2538 : 423)

1.1 ความหมายของการปักกรองห้องถิน

การปักกรองห้องถินคืออะไรนั้น เป็นเรื่องยากที่จะให้คำตอบที่แน่นอนลง ไปได้ นักวิชาการหลายท่านให้คำนิยามแตกต่างกันออกไป เช่น

พระย์ เทพปัญญา และคณะ (2527 : 1) กล่าวว่า การปักครองท้องถิ่นคือการบริหารงานทางการเมืองของหน่วยบอยกາຍในเขตพื้นที่ที่กำหนด และขนาดพื้นที่ที่ว่าอยู่กາຍในประเทศไทย และมีขนาดเล็กกว่าประเทศ

ลิขิต ธีรเวคิน (2529 : 386) อธิบายว่า การปักครองท้องถิ่นเป็นหน่วยปักครองทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำลงมาจากการที่ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมาย และมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจกรรมในท้องถิ่น โดยตนเอง รวมทั้งอำนวยเก็บภาษี หรือการใช้แรงงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวเนื้ออาณาจากการเดือกดึงหรือแต่งตั้งได้

ประยัด ทรงช่องคำ (2523 : 13-16) ได้กล่าวไว้ว่า การปักครองท้องถิ่นเป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งในการจัดระบบบริหารการปักครองของประเทศไทยในระบบของชาชิปไทยซึ่งหมายถึง การกระจายอำนาจที่รัฐบาลของประเทศไทยจะต้องจัดให้มี โดยมีเป้าหมายเพื่อให้องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสถาบันการเมืองระดับพื้นฐาน ได้ทำการฝึกฝนให้พลเมืองได้มีความรู้ความเข้าใจในกลไกและกระบวนการทางการเมืองในระบบของชาชิปไทยอย่างแท้จริง และเพื่อให้องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นได้แบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลางไปปญบูรติ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นและสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของคนในท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

จากนิยามต่าง ๆ ทั้งหมดสรุปได้ว่า การปักครองท้องถิ่น หมายถึง การปักครองที่อยู่กາຍได้การปักครองระดับประเทศไทยเข้าหน้าที่ของหน่วยงานปักครอง ดังกล่าวมีความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อท้องถิ่นของตนเอง และได้รับการรับรองโดยกฎหมายให้มีอำนาจหน้าที่ที่จะใช้อุปกรณ์ในเรื่องสำคัญ ๆ ได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐบาลกลาง ดังนั้นจึงอาจกล่าวว่าในแง่ของประเทศไทยได้ระบุไว้ว่า การปักครองท้องถิ่นเป็นการปักครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

1.2 หลักการปักครองท้องถิ่น

บุญญรงค์ นิลวงศ์ (2532 : 17-18) ได้กล่าวถึงการปักครองท้องถิ่นไว้ว่า โดยหลักสามกําแล้วมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1.2.1 เป็นองค์กรนิติบุคคล โดยแยกจากราชการบริหารส่วนกลาง มีงบประมาณ ทรัพย์สินและเจ้าหน้าที่เป็นของตนเอง การให้องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคลก็ เพราะจะทำให้ท้องถิ่นได้เป็นตัวของตัวเอง มีอิสระในการทำสัญญานิติกรรมผูกมัดต่าง ๆ โดยไม่ต้องอาศัยองค์กรของรัฐ

1.2.2 มีการเลือกตั้งในการเลือกตั้งนี้อาจเป็นการเลือกตั้งทั่วหมวด คือ เลือกตั้งทั่วสถาบันและฝ่ายบริหาร หรือจะมีการเลือกตั้งแต่เพียงบางส่วน ทั้งนี้ เพราะมีความเชื่อว่าการเลือกตั้งเป็นวิธีทางที่ดีที่สุดที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง

1.2.3 มีอำนาจอิสระ คือ มีอำนาจในการดำเนินการที่ได้รับมอบหมายเอง โดยมีงบประมาณและเง้าหน้าที่ของตนเอง และไม่ต้องรอรับคำสั่งจากส่วนกลางแต่อย่างใด แต่อำนาจอิสระนี้จะมีมากเกินไปย่างถื้นเชิงจากรัฐไม่ได้ จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลจากรัฐบาลหรือตัวแทนของรัฐบาล

พิจารณาจากความหมายและหลักเกณฑ์ในการปกครองท้องถิ่นที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าการปกครองท้องถิ่นมีข้อดีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมและช่วยให้บริการต่าง ๆ ของรัฐไปถึงมือประชาชนได้ดีกว่าการที่รัฐบาลกลางทำทั้งหมด นอกจากนี้ยังเป็นการปลูกฝังและส่งเสริมการฝึกอบรมทางการเมืองในระบบอุปประชาธิปไตยให้กับประชาชนอีกส่วนหนึ่งด้วย กล่าวคือ ประชาชนได้เรียนรู้หลักการปกครองของตนเองมีความผูกพันต่อสิ่งที่ตนเองสร้างขึ้น และที่สำคัญก็คือ เป็นการเตรียมผู้นำท้องถิ่น เพื่อก้าวไปสู่การเป็นนักการเมืองระดับชาติต่อไป

อย่างไรก็ตามผู้ศึกษา yang มีความเชื่อว่า ส่วนที่เป็นข้อบกพร่องอาจมีอยู่บ้าง เช่น อาจทำให้มีการใช้จ่ายสูงที่ไม่จำเป็นอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกันกับหน่วยงานอื่นหรือกรณีที่มีความเจริญของท้องถิ่นฟื้นฟื้นไม่เท่ากัน แต่สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าววนี้จะแก้ปัญหาได้โดยลำบาก หากการบริหารงานมีคุณภาพและเกิดประสิทธิผลต่อประชาชน โดยส่วนรวมซึ่งประเด็นนี้เป็นแรงจูงใจให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาลบ้านเพชร อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครอง

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีเขตการมณฑลที่มุ่งหวังให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองภายใต้ระบบอุปประชาธิปไตย ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศนอกจากนี้ยังได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจด้านการปกครองไปสู่ท้องถิ่น เพื่อนำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 284 จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งมีสาระในการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยพยาบาลถ่ายโอนการกิจหน้าที่หมายประการที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และการกิจเดียวกันนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถรับผิดชอบดำเนินการได้ รวมทั้งกำหนดให้มีการจัดสรรรายถิ่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมกับภารกิจที่รับมอบหมาย โดยกำหนดให้มีคุณธรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้อง

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ มีวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2543 และรายงานให้สภากู้เงินรายจูรและวุฒิสภาทราบเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2543 และ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2543 ตามลำดับ และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2544 แล้วนั้น จึงนับได้ว่าแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 เป็นแนวทางและจุดเริ่มต้นของการขับเคลื่อนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

การใช้อำนาจในการปกครองประเทศสามารถแบ่งได้ 2 ประการ คือ การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจ การรวมอำนาจนี้จะใช้ในประเทศที่มีการปกครองแบบเผด็จการหรือในช่วงเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะวิกฤตต้องการแก้ปัญหาให้รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ เช่น ในช่วงเวลาการเกิดสหภาพหรือเกิดความวุ่นวายภายในประเทศ ส่วนการกระจายอำนาจนี้จะใช้ในประเทศที่มีการปกครองแบบเสรี หรือภายใต้ระบบประชาธิปไตย หรือในประเทศที่มีพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษาอยู่ในระดับดี และในการกระจายอำนาจในการปกครองนั้น เกือบทุกประเทศจะอยู่ภายใต้การปกครองที่เรียกว่า การปกครองท้องถิ่น (Local Government) การกระจายอำนาจการปกครองมีหลักการที่สำคัญ คือ เป็นการโอนอำนาจในการปกครองจากรัฐบาลกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง ภายใต้ระเบียบหรือกฎหมายที่สอดคล้องกับปรัชญาของการกระจายอำนาจ ซึ่งจะเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง โดยให้ท้องถิ่นได้มีโอกาสจัดการบริการสาธารณะต่างๆ เพื่อประชาชน และองค์กรบริหารส่วนตำบลถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งตามหลักการกระจายอำนาจในการปกครอง

คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาวัสดุศาสตร์และรัฐศาสตร์และรัฐศาสตร์ (อ้างใน ตระกูล มีชัย. 2538 : 16) ได้ชี้ให้เห็นว่า กระบวนการบริหารราชการแผ่นดินของไทยยังไม่ช่วยให้ระบบการเมืองไทยอำนวยประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน ด้วยยังมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากสาเหตุ 2 ประการ คือ การรวมอำนาจตัดสินใจในการวินิจฉัยสั่งการ ไว้ที่ส่วนกลางมากเกินไปยังผลให้หน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความหมายของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การโอนกิจกรรมบริการสาธารณูปการรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนกลางไปให้ชุมชนซึ่งตั้งอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ของประเทศ หรือหน่วยงานบางหน่วยงานรับผิดชอบจัดทำอย่างเป็นอิสระจากองค์กรปกครองส่วนกลาง ดังนั้นเห็นว่าการกระจายอำนาจมี 2 รูปแบบ คือ

2.1 การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น หรือการกระจายอำนาจตามอาณาเขต หมายถึง การมอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือบริการสาธารณูปการรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนกลาง ของแต่ละท้องถิ่น และท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเองพอสมควร

2.2 การกระจายอำนาจตามบริการ หรือการกระจายอำนาจทางเทคนิค หมายถึง การโอนกิจกรรมบริการสาธารณูปการรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนกลางไปให้หน่วยงานบางหน่วยงานรับผิดชอบจัดทำแยกต่างหากและอย่างเป็นอิสระ โดยปกติแล้วจะเป็นกิจการซึ่งการจัดทำต้องอาศัยความรู้ความชำนาญทางเทคโนโลยี เช่น การสื่อสาร วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ การผลิตกระแสไฟฟ้า เป็นต้น

ธเนศวร์ เจริญเมือง (2535 : 60-61) ได้เขียนไว้ว่าในทควมเรื่องกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยมีแนวความคิดหรือทัศนะต่อการกระจายอำนาจไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

การกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง ระบบการบริหารประเทศที่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นต่าง ๆ มีอำนาจในการจัดการด้วยตนเอง ด้านของตนเอง ไม่ใช่ปล่อยให้รัฐบาลกลางรวมศูนย์อำนาจในการจัดการกิจการแทนทุกอย่างของท้องถิ่น กิจการที่ท้องถิ่นมีสิทธิจัดการด้วยตนเองก็จะได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค การศึกษาและศิลปวัฒนธรรม การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ส่วนกิจการใหญ่ ๆ 2 อย่างที่รัฐบาลกลางควบคุมไว้เดียวคงก็คือ การทหาร และการต่างประเทศ

ขอบเขตของการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุดในประเทศไทย คือ ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละประเทศ แต่ส่วนที่เหมือนกันและมีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ รัฐบาลกลางมิได้รวมศูนย์อำนาจการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมไว้ที่ตัวเอง แต่ปล่อยให้ท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจในการกำหนดลักษณะต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตน

ในแต่การจัดการบริหารประเทศดังกล่าวก็มีว่าเป็นสิ่งที่มีเหตุผลทั้งนี้ เพราะประเทศไทยนั่ง ๆ มีชุมชนมากมายรวมกัน มีอาณาบริเวณกว้างใหญ่ มีประชากรจำนวนมาก และแต่ละชุมชนก็มีปัญหาต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกัน ยกนับก็คุณในห้องถินอื่นจะเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และสามารถจัดเวลาไปดูแลและแก้ไขภาระทุกอย่าง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเปิดโอกาสให้แต่ละห้องถินดูแลจัดการปัญหาระดับห้องถินเชิงมีคุณประโยชน์สำคัญอย่างน้อย 5 ด้าน คือ

- 1) แบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง
- 2) ทำให้ปัญหาในแต่ละห้องถินได้รับการแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของคนในห้องถินนั้น ๆ
- 3) ส่งเสริมให้คนและห้องถินได้แสดงความสามารถพัฒนาบทบาท ตนเองในการดูแลรับผิดชอบห้องถินของตน
- 4) เป็นพื้นฐานสำคัญของคนในห้องถินในการก้าวขึ้นไปดูแลแก้ไข ปัญหาระดับชาติ
- 5) เสริมสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและทั้งประเทศ เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ได้รับการแก้ไข สังคมมีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้า ประชาชน มีคุณภาพและมีบทบาทในการจัดการดูแลสังคมของตนเอง

ทวี พันธุ์วิสาสิฐ (2531 : 30) กล่าวว่า การกระจายอำนาจการปกครอง หมายถึง การมอบอำนาจให้ห้องถินปกครองตนเองอย่างแท้จริง เป็นการมอบอำนาจให้ห้องถินมีอำนาจ และการบริหาร โดยให้ห้องถินมีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามความต้องการของห้องถินนั้น

ประทาน คงฤทธิ์ศึกษาการ (2526 : 5) ได้แบ่งการกระจายอำนาจเป็น 2 กรณี ดังนี้

- 1) การกระจายอำนาจตามอุดมเขต หมายถึง การกระจายอำนาจไปให้ หน่วยการปกครองตามพื้นที่ในแต่ละห้องที่ เช่น การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรบริหารส่วน จังหวัด เทศบาล หรือองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นต้น
- 2) การกระจายอำนาจตามกิจการ หมายถึง การกระจายอำนาจไปให้ หน่วยการปกครองตามลักษณะเฉพาะกิจกรรมหรือแต่ละหน้าที่เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการ ดำเนินงานตามความเหมาะสมของลักษณะงานนั้น ๆ เช่น การกระจายอำนาจไปให้งานประจำ ไฟฟ้า หรือการโทรศัพท์ เป็นต้น

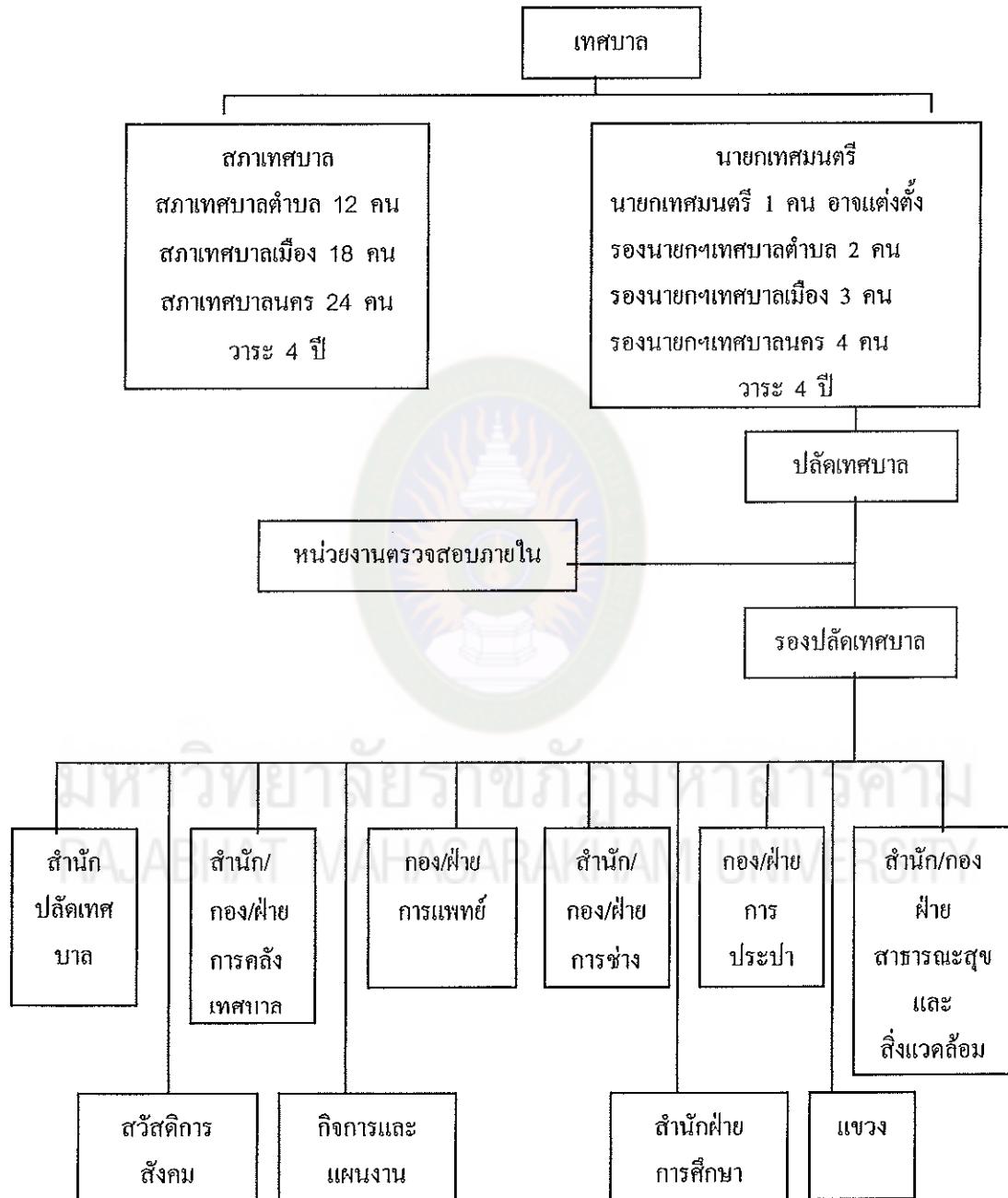
อุทัย หริรัญโญ (อ้างใน วิรัช วิธีชนิภาวรรณ. 2541 : 46-47) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจตามหลักการบริหาร หรือตามหลักปรัชญาสานศាសตร์ หมายถึง การมอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและการปฏิบัติให้แก่หน่วยงานรองลงมา หรือเจ้าหน้าที่ระดับต่ำลงไปที่อยู่ในสายการบังคับบัญชา ภาษาอังกฤษมักใช้คำว่า delegation หรือ delegation of authority ซึ่งแปลกันว่าการมอบอำนาจหน้าที่ โดยไม่ได้เรียกว่าการกระจายอำนาจหน้าที่ แต่โดยเนื้อหาแล้ว ถือได้ว่าเป็นการกระจายอำนาจหน้าที่นั้นเอง หน่วยงานหรือผู้ที่ได้รับการมอบอำนาจหน้าที่มีอำนาจตัดสินใจและการปฏิบัติการใด ๆ ที่ได้รับมอบอย่างอิสระ แต่ผู้มอบอำนาจหน้าที่มีข้อผูกพันจะต้องรับผิดชอบต่อผลงานนั้นด้วย กล่าวคือ ความรับผิดชอบสูงสุดยังอยู่ที่ผู้มอบอำนาจ

สำหรับการกระจายอำนาจตามหลักปรัชญาสานศาร์ หมายถึง การที่รัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งชาติ กระจายอำนาจบริหารให้แก่หน่วยการบริหารท้องถิ่นให้มีอำนาจดำเนินกิจการภายในอาณาเขตของตน โดยปราศจากการแทรกแซง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง มีอำนาจอิสระที่จะดำเนินกิจการ แต่ก็อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล การกระจายอำนาจจึงเป็นเรื่องของรัฐบาลที่มีความรับผิดชอบบางส่วนให้แก่หน่วยการบริหารท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

โครงสร้างการบริหารและการอำนวยหน้าที่ของเทศบาล

1. โครงสร้างการบริหารและการแบ่งส่วนการบริหารของเทศบาล

แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างการบริหารและการแบ่งส่วนการบริหารของเทศบาล

ที่มา : โควิท พวงงาม. 2548 : 181

2. หน้าที่ความรับผิดชอบของเทศบาล

ส่วนที่ 1 หน้าที่บังคับหรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติของเทศบาลตำบล

ตามมาตรา 50

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่เป็นสาธารณูปโภคทั่วไป รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล
- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดูแลเพลิง
- (6) ให้รายฉุรุ ได้รับการศึกษาอบรม
- (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
- (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 หน้าที่ที่เลือกปฏิบัติของเทศบาลตำบล ตามมาตรา 51

- (1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (2) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (3) ให้มีตลาด ท่าเทียนเรือและท่าข้าม
- (4) ให้มีสถานและघาบลสถาน
- (5) บำรุงและส่งเสริมการทำนาทำกิน
- (6) ให้มีการบำรุงสถานที่พักน้ำรักษาคนเจ็บไข้
- (7) ให้มีการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (8) ให้มีการบำรุงทางระบายน้ำ
- (9) เทศบาลพิชัย

ในเบื้องต้นของการทางด้านการเมืองการปกครอง เทศบาล ถือว่าเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรุ่นแรกสุดในสมัยการปกครองในระบอบประชาธิปไตย คือมีการตราเป็นพระราชบัญญัติเทศบาลมีการตราเป็นพระราชบัญญัติเทศบาลเมือง พ.ศ. 2475 และมีการตั้งชุมชนเมือง 44 แห่งขึ้น เป็นเทศบาลชั้นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2496 หลังจากนั้นก็มีการ

ตั้งเทศบาลเพิ่มขึ้นและมีการตราพระราชบัญญัติอีกรั้งใน พ.ศ. 2496 จากนั้นก็มีการได้ปรับปรุงแก้ไขไปเรื่อยๆ จนจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ในการนำระบบเทศบาลมาใช้ในประเทศไทย คือมุ่งให้เป็นสถาบันประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น ที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยเลือกตั้งผู้แทนของตนเองเข้าไปรับชอบกิจการที่จะอำนวยประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นตามขอบเขตกรรมตามที่กฎหมายกำหนด

3. การแบ่งส่วนราชการและหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการในเทศบาล

3.1 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดส่วนราชการของเทศบาล ระเบียบนี้กำหนดให้การบริหารงานของเทศบาล อาจแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้

3.1.1 สำนักปลัดเทศบาล

3.1.2 กองการประปาหรือฝ่ายการประปา

3.1.3 กองการแพทย์หรือฝ่ายการการแพทย์

3.1.4 สำนักการศึกษาหรือกองการศึกษา จัดแบ่งส่วนภายใน ดังนี้

1) ฝ่ายบริหารทั่วไปหรืองานธุรการ

2) ส่วนหรือฝ่ายบริหารการศึกษา

3) ส่วนส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒธรรม หรือฝ่าย

พัฒนาการศึกษา

3.1.5 สำนักการคลัง กองคลัง หรือฝ่ายคลัง จัดแบ่งส่วนภายใน ดังนี้

1) ฝ่ายบริหารทั่วไป หรืองานธุรการ

2) ส่วนบริหารงานคลัง หรือฝ่ายบริหารงานคลัง

3) ส่วนพัฒนารายได้ หรือฝ่ายพัฒนารายได้

4) ส่วนแผนที่ภายนอกและทะเบียนทรัพย์สิน หรือฝ่ายแผนที่ภายนอกและ

ทะเบียนทรัพย์สิน

3.1.6 สำนักการช่าง กองช่าง หรือฝ่ายช่าง จัดแบ่งส่วนงานภายในดังนี้

1) ฝ่ายบริหารทั่วไป หรืองานธุรการ

2) ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง หรือฝ่ายควบคุมการก่อสร้าง

3) ส่วนควบคุมการก่อสร้าง หรือฝ่ายควบคุมการก่อสร้าง

4) ส่วนการโยธา หรือฝ่ายการโยธา

5) ส่วนช่างสุขาภิบาล หรือฝ่ายช่างสุขาภิบาล

- 3.1.7 กองช่างสุขาภิบาล หรือฝ่ายช่างสุขาภิบาล
- 3.1.8 กองวิชาการและแผนงาน หรือฝ่ายวิชาการและแผนงาน
- 3.1.9 กองสวัสดิการสังคม หรือฝ่ายสวัสดิการสังคม
- 3.1.10 สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จัดแบ่งส่วนราชการภายใน ดังนี้

- 1) ฝ่ายบริหารงานทั่วไป หรืองานธุรการ
 - 2) ส่วนส่งเสริมสุขภาพ หรือฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ
 - 3) ส่วนอนามัยและสิ่งแวดล้อม หรือฝ่ายอนามัยและสิ่งแวดล้อม
 - 4) ส่วนบริการสาธารณสุข หรือฝ่ายบริการสาธารณสุข
- 3.1.11 หน่วยงานตรวจสอบภายใน หรืองานธุรการ
 - 3.1.12 แขวง

3.2 อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในส่วนราชการของเทศบาล

- 3.2.1 สำนักปลัดเทศบาล

งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานสารบรรณของเทศบาล
- 2) งานคุ้มครองฯ จัดเตรียมและให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

การติดต่อและอำนวยความสะดวกในด้านอื่น ๆ

- 3) งานเลขานุการและงานประชุมสภาเทศบาล คณะกรรมการติดต่อ
และพนักงานเทศบาล
- 4) งานสาธารณกุศลของเทศบาลและหน่วยงานต่าง ๆ

ที่ขอความร่วมมือ

- 5) งานตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารสำคัญของ ทางราชการ
- 6) งานขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เหรียญจักรพรรดามหา
- และผู้ทำคุณประโยชน์
- 7) งานเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
 - 8) งานจัดทำคำสั่งและประกาศของเทศบาล
 - 9) งานรับเรื่องร้องทุกษ์ และร้องเรียน
 - 10) งานแจ้งมติ อ.ก.ท. วิสามัญ อ.ก.ท. จังหวัด และ อ.ก.ท.

เทศบาลให้กองหรือฝ่ายต่าง ๆ ทราบ

11) งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานการเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานบริการงานบุคคลของพนักงานเทศบาล และลูกจ้าง

2) งานบรรจุแต่งตั้ง โอน ข้าย้ายและเลื่อนระดับ

3) งานการสอนแข่งขัน สอนคัดเลือก และการคัดเลือก

4) งานทะเบียนประวัติและบัตรประวัติคณะกรรมการ เอกสารที่ออกโดยเทศบาล พนักงานและลูกจ้าง

5) งานปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคล

6) งานประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

7) งานขออนุมัติปรับปรุงตำแหน่งและอัตรากำลัง

8) งานพัฒนาบุคลากร เช่น การฝึกอบรม ศั้นนา ศึกษาและคุณงาน การศึกษาต่อ การขอรับทุน
9) งานพิจารณาเลื่อนเงินเดือนพนักงานและลูกจ้างการให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษ

10) งานสวัสดิการพนักงาน/ลูกจ้าง

11) งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานทะเบียนรายชื่อ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานตามพระราชบัญญัติทะเบียนรายชื่อ

2) งานป้องกัน และระงับอัคคีภัย

3) งานวิเคราะห์และพิจารณา ทำความเห็น สรุป รายงาน เสนอแนะรวมทั้งดำเนินการค้านกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยธรรมชาติ และสาธารณภัยอื่น ๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย

4) งานตรวจสอบความคุ้มครองในการจัดเตรียม และอำนวยความสะดวก

และความในในการป้องกันบรรเทา และระงับสาธารณภัยต่าง ๆ

5) งานจัดทำแผนป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

6) งานฝึกซ้อม และดำเนินการตามแผน

7) งานเกี่ยวกับวิทยุสื่อสาร

8) งานการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

9) งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานตรวจสอบและจัดระเบียบในตลาดสด ห้างเร่อเมืองลอยรวมทั้งกิจการค้าที่น่ารังเกียจและอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 - 2) งานควบคุมตรวจสอบและดำเนินการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ ข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - 3) งานศึกษาและวิเคราะห์ข่าวเพื่อเสนอแนวทางแผน หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ
 - 4) งานประสานงานกับจังหวัดและอำเภอในการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคง
 - 5) งานมวลชนต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน
 - 6) งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผน มีหน้าที่เกี่ยวกับ
- 1) งานร่วมวางแผนและประเมินผลกระทบทุกระดับ นำมาใช้ในการวางแผนและประเมินผลกระทบตามที่เกี่ยวข้อง
 - 2) งานจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนของเทศบาลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
 - 3) งานวิเคราะห์และพยากรณ์การเริ่มต้น トイของประชาชนในเขตเมืองและความพึงของการบริการสาธารณูปโภคหลัก
 - 4) งานวิเคราะห์คาดคะเนรายได้ - รายจ่าย ของเทศบาลในอนาคต
 - 5) งานจัดทำและเรียนรู้แผนพัฒนา การกำหนดเก้าโครงของแผนพัฒนาระยะปานกลางและแผนประจำปี
 - 6) งานวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการเพื่อเสนอหน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
 - 7) งานประสานงานกับหน่วยงานในเทศบาลและหน่วยงานอื่นที่เสนอสาธารณะในการบริการในเทศบาลและหน่วยงานใกล้เคียงเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาการปฏิบัติตามแผนและการประเมินผลกระทบตามแผน
 - 8) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

งานนิติกร มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานทางกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตปัญหาข้อกฎหมาย
และพิจารณาตราสั่งเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

2) งานจัดทำนิติกรรม รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

เพื่อค้านการตามกฎหมาย

3) งานสอนส่วน ตรวจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยพนักงาน
เทศบาลและการร้องทุกข์หรืออุทธรณ์

4) งานสอนส่วนหรือเปรียบเทียบการกระทำที่ละเมิดเทศบัญญัติ

5) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

งานประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล

2) งานเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาลจังหวัดและรัฐบาล

3) งานเผยแพร่คลิปวัฒนธรรมของชาติและห้องถูน

4) งานศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ โดย
รวบรวมข้อมูลเห็นของประชาชน หรือปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่เพื่อ^{เพื่อ}
เสนอแนะฝ่ายบริหารพิจารณาวางแผนหลักเกณฑ์ปรับปรุงแก้ไขและเรียนวิธีการพัฒนางาน
ให้เหมาะสมและสัมพันธ์กับนโยบายของประเทศไทย

5) งานรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์

6) งานสารนิเทศ

7) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานจัดทำงบประมาณ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานจัดเตรียมเอกสารแนวทางในการปฏิบัติงานประจำปี

ให้หน่วยงานต่าง ๆ ทราบและดำเนินการ

2) งานรวบรวมข้อมูลสถิติและวิเคราะห์งบประมาณ

3) งานเสนอแนะและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ

4) งานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาลและ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

5) งานศึกษาหาหลักฐานรายได้ใหม่ ๆ ของเทศบาล

6) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.2.3 กองคลังหรือฝ่ายคลัง

งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานสารบรรณ
- 2) งานคูແລրักษา จัดเตรียมและให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ การติดต่อและอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ
- 3) งานการประสานงานเกี่ยวกับการประชุมสภากเทศบาล คณะกรรมการตระ และพนักงานเทศบาล
- 4) งานสาธารณูปโภคของเทศบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอความร่วมมือ
- 5) งานการตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารที่สำคัญ

ของทางราชการ

- 6) งานรักษาระบบความสะอาดและรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ
- 7) งานขอพระราชทานเครื่องอิสริยาภรณ์ เหรียญจักรดิมาดา

และผู้ที่ทำคุณประโยชน์

- 8) ขัดทำคำสั่งและประกาศของเทศบาล
- 9) งานรับเรื่องร้องทุกข์และร้องเรียน
- 10) งานพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงาน สูกข้าง และการให้บ้านแห่งนี้ความชอบเป็นพิเศษ

- 11) งานการลูกฝ่อนประจำปี และการลาอื่น
- 12) งานสวัสดิการของกองหรือฝ่าย
- 13) งานประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายได้และแนะนำอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

สะดวกแก่ประชาชน

3.2.4 งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานแผนที่ภายนอก มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานคลอดข้อมูลที่ดิน
- 2) งานปรับข้อมูลแผนที่ภายนอกเรื่องเรือนและที่ดิน
- 3) งานปรับข้อมูลแผนที่ภายนอกท้องที่
- 4) งานตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม
- 5) งานตรวจสอบรหัสประจำแปลงที่ดิน
- 6) งานจัดทำรายงานเสนองานทะเบียนทรัพย์สิน และงานบริการข้อมูล

7) งานจัดเก็บและนำรูงรักษางานพนที่ภายนี้

8) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

งานผลประโยชน์ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานจัดทำประกาศให้มายื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินเพื่อ

ชำระภาษี

2) งานตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้ที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีใน

ปีงบประมาณจัดเก็บจากทะเบียนคุณผู้ชำระภาษี

3) งานรับตรวจสอบแบบแสดงรายการทรัพย์สิน หรือแบบคำร้องของผู้เสียภาษี ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่น ๆ

4) งานพิจารณาการประเมินและกำหนดค่าภาษี ค่าธรรมเนียมในเบื้องต้นเพื่อนำเสนอพนักงานเจ้าหน้าที่

5) งานแจ้งผลการประเมินค่าภาษีแก่ผู้เสียภาษี

6) งานลงรายการเกี่ยวกับ โรงเรือนและที่ดิน ภายน้ำรูงห้องที่ และภาษีป้ายในทะเบียนเงินผลประโยชน์ และทะเบียนคุณผู้ชำระภาษีของผู้เสียภาษีแต่ละรายเป็นประจำทุกวัน

7) งานดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ภาษี

8) งานเก็บรักษา และการนำส่งเงินประจำวัน

9) การเก็บรักษาและเบิกจ่ายแบบพิมพ์ต่าง ๆ

10) งานเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานการเสียภาษีค่าธรรมเนียมและรายได้อื่น ๆ

11) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานการเงินและบัญชี มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินทุกประเภท

2) งานควบคุมและจัดทำทะเบียนงบประมาณรายจ่าย

3) งานทำเช็คและจัดเก็บเอกสารการจ่ายเงิน

4) งานการจ่ายเงินและตรวจสอบหลักฐานใบสำคัญจ่าย

5) งานจัดทำบัญชีและทะเบียนที่เกี่ยวข้องทุกประเภท

6) งานจัดทำรายการประจำวัน ประจำเดือน ประจำปีและรายงานอื่น ๆ

7) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานพัสดุและทรัพย์สิน มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานการซื้อและการจ้าง
- 2) งานการซ่อมและบำรุงรักษา
- 3) งานจัดทำทะเบียนพัสดุ
- 4) งานการตรวจสอบการรับจำยพัสดุและเก็บรักษาพัสดุ
- 5) งานการจำหน่ายพัสดุ
- 6) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานพัฒนารายได้ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานศึกษาวิเคราะห์ วิจัยและเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการจัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และการจัดหารายได้อื่น ๆ ของเทศบาล

2) งานวางแผนการจัดเก็บรายได้ และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการจัดเก็บรายได้

3) งานวางแผนและโครงการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ของเทศบาล
4) งานพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมิน และกำหนดค่ารายปีของภาษี โรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่และรายได้อื่น

5) งานประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษีอากร
6) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานเร่งรัดรายได้ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานจัดทำหนังสือแจ้งให้ผู้อยู่ในเขตที่เสียภาษีล่วงหน้า
2) งานตรวจสอบและจัดทำบัญชีรายชื่อของผู้ไม่ยื่นแบบรายการทรัพย์สินหรือค่าวัสดุในสำนักงาน ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่น ๆ ภายในกำหนดของแต่ละปี

3) งานจัดทำหนังสือแจ้งเตือนแก่ผู้เสียภาษี กรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินภาษีในกำหนด

4) งานจัดทำหนังสือแจ้งเตือนแก่ผู้เสียภาษี กรณีไม่มาชำระภาษี ค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นภาษีในกำหนด

5) งานประสานงานกับฝ่ายนิติกร เพื่อดำเนินคดีแก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีท้องถิ่น (ไม่ยื่นแบบฯ และไม่ชำระภาษี) โดยเสนอให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการ
6) งานเกี่ยวกับการดำเนินการยึดอายุ และขายทอดตลาดทรัพย์สิน

- 7) งานประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการเร่งรัดรายได้
 8) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานทะเบียนทรัพย์สิน มีหน้าที่เกี่ยวกับ
 1) งานปรับปรุงข้อมูลในทะเบียนทรัพย์สินและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 2) งานสำรวจและตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม
 3) งานตรวจสอบรหัสประจำบ้านแปลงที่ดิน รหัสซึ่งเจ้าของทรัพย์สิน

และรหัสซึ่งผู้ชำระบัญชี

- 4) งานจัดเก็บและคุ้มครองภายนอกทะเบียนทรัพย์สินและเอกสารข้อมูลต่างๆ
 5) งานการจัดทำรายงานประจำเดือน
 6) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.2.4 กองช่าง หรือฝ่ายช่าง

งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานสารบรรณ
 2) งานคุ้มครองฯ จัดเตรียมและให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุ
 อุปกรณ์ การติดต่อ และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ
 3) งานการประสานงานเกี่ยวกับการประชุมสภากเทศบาล

คณะกรรมการ และพนักงานเทศบาล

- 4) งานการตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารที่สำคัญ
 5) งานรักษาความสะอาดและรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ
 6) งานขอพระราชทานเครื่องอิฐि�ยากร หรือญัตติกรรมมา

และผู้ที่ทำคุณประโยชน์

- 7) จัดทำคำสั่งและประกาศของเทศบาล
 8) งานรับเรื่องร้องทุกข์และร้องเรียน
 9) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานวิศวกรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) ออกแบบคำนวณด้านวิศวกรรม
 2) งานวางแผนการและก่อสร้างทางด้านวิศวกรรม
 3) งานให้คำปรึกษาและบริการเกี่ยวกับงานทางด้านวิศวกรรม

4) งานตรวจสอบแบบแบ่งการขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

ทางด้านวิศวกรรม

5) งานออกแบบรายการรายละเอียดทางด้านวิศวกรรม

6) งานออกแบบรายการรายละเอียด เพื่อคำนวณออกแบบกำหนด

รายละเอียดทางด้านวิศวกรรม

7) งานศึกษาวิเคราะห์ วิจัยทางด้านสิ่วกรรม

8) งานงบประมาณราคาค่าสร้างทางด้านวิศวกรรม

9) งานควบคุมการก่อสร้างในสาขาวิศวกรรม

10) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานสถาปัตยกรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานออกแบบ เอกyanแบบทางด้านสถาปัตยกรรมและมัณฑานศิลป์

2) งานวางแผนโครงการ จัดทำผัง และควบคุมการก่อสร้างทาง

สถาปัตยกรรมมัณฑานศิลป์

3) งานให้คำปรึกษาแนะนำด้านสถาปัตยกรรม มัณฑานศิลป์

4) งานตรวจสอบแบบแบ่งการขออนุญาตปลูกสร้างด้าน

สถาปัตยกรรมตามกฎหมาย

5) งานควบคุมการก่อสร้างทางสถาปัตยกรรม

6) งานออกแบบทางสถาปัตยกรรม

7) งานสำรวจข้อมูลเพื่อออกแบบสถาปัตยกรรม

8) งานวิเคราะห์ วิจัย ทางด้านสถาปัตยกรรม มัณฑานศิลป์

9) งานประมาณราคาก่อสร้างทางด้านสถาปัตยกรรม มัณฑานศิลป์

10) งานให้บริการด้านสถาปัตยกรรม มัณฑานศิลป์ และงานด้าน

ศิลปกรรมต่างๆ

11) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานผังเมือง มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานจัดทำผังเมืองรวม

2) งานจัดทำผังเมืองเฉพาะ

3) งานพัฒนาและปรับปรุงชุมชนแออัด

4) งานควบคุมแนวเขตถนน ทางสาธารณูปโภคและที่ดิน

สาธารณูปโภคนี้

5) งานสำรวจรวบรวมข้อมูลทางด้านผังเมือง

6) งานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางบก ทางน้ำ

7) งานตรวจสอบพัฒนาโครงการผังเมือง

8) งานให้คำปรึกษาด้านผังเมือง

9) งานให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

10) งานควบคุมให้ปฏิบัติตามผังเมืองรวม

11) งานวิเคราะห์ วิจัยงานผังเมือง

12) งานวิเคราะห์วิจัยด้านสิ่งแวดล้อม

13) งานเన้นคืนและจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน

14) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานสาธารณูปโภค มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานด้านการก่อสร้างอาคาร ถนน สะพาน ทางเท้า เขื่อน

และสิ่งติดตั้งอื่น ๆ ฯลฯ

2) งานวางแผนการและควบคุมการก่อสร้าง

3) งานซ่อมบำรุงรักษาอาคาร ถนน สะพาน เขื่อนและทางเท้า

4) งานควบคุมคุณภาพอาคารสถานที่

5) งานปรับปรุงแก้ไขและป้องกันสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

6) งานให้คำปรึกษาแนะนำหรือตรวจสอบเกี่ยวกับงานก่อสร้าง

7) งานควบคุมพัสดุ งานด้านโยธา

8) งานประมาณราคา งานซ่อมบำรุงรักษา

9) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานส่วนสาธารณูปโภค มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสาธารณะ

สวนสัตว์ สวนหย่อม ฯลฯ

2) งานควบคุมคุณภาพ บำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

3) งานคุณภาพ บำรุงรักษาด้านไม้ พันธุ์ไม้ต่าง ๆ

4) งานขั้นทำ คุ้นเคยรักษาเรื่องเพาะชำและขยายพันธุ์ไม้ต่าง ๆ

5) งานประดับ ตกแต่งอาคารสถานที่อาคารเกี่ยวกับการใช้พันธุ์ไม้ต่าง ๆ

6) งานให้คำปรึกษาแนะนำเผยแพร่ทางด้านภูมิสถาปัตย์

7) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.2.5 กองหรือฝ่ายสารสนเทศสุขและสิ่งแวดล้อม

งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานสารบรรณ

2) งานดูแลรักษา จัดเตรียมและให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ การติดต่อและอำนวยความสะดวกในค้านต่าง ๆ

3) งานการประสานงานเกี่ยวกับการประชุมสภากเทศบาล

คณะกรรมการ และพนักงานเทศบาล

4) งานสารสนเทศของเทศบาล และหน่วยงานต่างๆ ที่ขอความร่วมมือ

5) งานการตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารที่สำคัญ

ของทางราชการ

6) งานรักษาความสะอาดและรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ

7) งานขอพระราชทานเครื่องอิสริยาภรณ์ เหรียญจักรคินาลา

และผู้ทำคุณประโยชน์

8) จัดทำคำสั่งและประกาศของเทศบาล

9) งานรับเรื่องร้องทุกข์ และร้องเรียน

10) งานพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงาน ลูกจ้าง และการให้

บำเหน็จความชอบเป็นพิเศษ

11) งานการล่าพังผองประจำปีและการลาอื่น

12) งานสวัสดิการของกองหรือฝ่าย

13) งานประชาสัมพันธ์และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

14) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานควบคุมด้านสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม

2) งานสุขาภิบาลอาหารและโภชนาการ

3) งานควบคุมการประกอบการค้าที่น่ารังเกียจ หรืออาจเป็น

ขั้นตรายต่อสุขภาพ

4) งานป้องกันควบคุมแก้ไขเหตุร้ายและมลภาวะ

5) งานสุขาภิบาลโรงพยาบาล

6) งานชีวนามัย

7) งานอาปั่นกิจ

8) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานรักษาความสะอาด มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานกวาดล้างทำความสะอาด

2) งานเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

3) งานขันถ่ายขยะมูลฝอย

4) งานขันถ่ายสิ่งปฏิกูล

5) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานเผยแพร่และฝึกอบรม มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานเผยแพร่องค์กรทางวิชาการด้านสาธารณสุข

2) งานศึกษาอบรมและศึกษาดูงาน

3) งานพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข

4) งานทะเบียนผล

5) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานส่งเสริมสุขภาพ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานด้านสุขศึกษา

2) งานอนามัยโรงพยาบาล

3) งานอนามัยแม่และเด็ก

4) งานวางแผนครอบครัว

5) งานสาธารณสุขชุมชน

6) งานโภชนาการ

7) งานสุขภาพจิต

8) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) ป้องกันและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค
- 2) งานควบคุมแมลงและพาหะนำโรค
- 3) งานควบคุมป้องกันรักษาโรคติดต่อ
- 4) งานป้องกันการติดยาและสารเสพติด
- 5) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานสัตวแพทย์ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานควบคุมและรับผิดชอบโรงพยาบาลสัตว์
- 2) งานควบคุมและรับผิดชอบโรคที่เกิดจากสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่าที่นำมาเลี้ยง หรือสัตว์ที่อาชญากรรมชาติ
- 3) งานการระวังและรับผิดชอบโรคในกลุ่มนบุคคล ซึ่งประกอบอาชีพเดี่ยงต่อการติดโรคสัตว์

- 4) งานควบคุมการฆ่าสัตว์และโรงฆ่าสัตว์
- 5) งานควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า
- 6) งานป้องกันโรคติดเชื้อ หรืออันตรายหรือเหตุร้ายจากสัตว์
- 7) งานรายงานข้อมูลสถิติและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับงานด้านสัตวแพทย์
- 8) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

งานศูนย์บริการสาธารณสุข มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานให้บริการรักษาพยาบาลในและนอกสถานที่
- 2) งานวางแผนและจัดการให้การรักษาแก่ผู้ป่วยให้สอดคล้องกับ

คำสั่งการรักษาของแพทย์

- 3) งานวางแผนควบคุมการปฏิบัติงานและประเมินผลตามแผน
- 4) งานสนับสนุนแพทย์เกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย และให้บริการ

รักษาพยาบาล

- 5) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.2.6 กองหรือฝ่ายการศึกษา

งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

- 1) งานสารบรรณ

- 2) งานดูแลรักษา จัดเตรียมและให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ การติดต่อและอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ
- 3) งานการประสานงานเกี่ยวกับการประชุมสภากเทศบาล คณะกรรมการตีบ แต่พนักงานเทศบาล
- 4) งานสาธารณูปโภคของเทศบาล และหน่วยงานต่าง ๆ
- ที่ข้อความร่วมมือ
- 5) งานการตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารที่สำคัญของ ทางราชการ
- 6) งานรักษาความสะอาดและรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ
- 7) งานขอพระราชทานเครื่องอิสริยาภรณ์ เหรียญจักรดินาลา และผู้ทำคุณประโยชน์
- 8) จัดทำคำสั่งและประกาศของเทศบาล
- 9) งานรับเรื่องร้องทุกข์และร้องเรียน
- 10) งานรวบรวมข้อมูลและจัดทำแผนของกองการศึกษา รวมถึง ตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนการติดตามและการรายงาน
- 11) งานการล่าพักผ่อนประจำปี และการลาอื่น
- 12) งานสวัสดิการของกองหรือฝ่าย
- 13) งานประชาสัมพันธ์และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
- 14) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- งานพัฒนาการศึกษา มีหน้าที่เกี่ยวกับ
- 1) งานสำรวจความต้องการและปัญหาทางการศึกษา
- 2) งานจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการศึกษา
- 3) งานวิจัยทางการศึกษา
- 4) งานพัฒนาหลักสูตร
- 5) งานให้บริการทางการศึกษาทั่วไปด้วยการนิเทศให้คำปรึกษา
- แนะนำปัญหาทางวิชาการ
- 6) งานเขียนเอกสาร ตำรา พลิตอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
- 7) งานค้นคว้าทดลอง และเผยแพร่เทคนิควิทยาการแผนใหม่ทาง การศึกษา

8) งานประชุม อบรม สัมมนา ประสานงาน และให้บริการ

ทางด้านวิชาการ

9) งานการวัดผล ประเมินผลทางการศึกษา

10) งานส่งเสริมสุขภาพ และควบคุมมาตรฐานทางการศึกษา

11) งานประสานงานการดำเนินงานด้านวิชาการกับหน่วยงานอื่น

ที่เกี่ยวข้อง

12) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.2.7 กองหรือฝ่ายการประจำ

งานธุรการ มีหน้าที่เกี่ยวกับ

1) งานสารบรรณ

2) งานคูແດກฯ จัดเตรียมและให้บริการเรื่องสถานที่ วัสดุ

อุปกรณ์ การติดต่อและอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ

3) งานการประสานงานเกี่ยวกับการประชุมสถาบันฯ

คณะกรรมการ คณะกรรมการเทคโนโลยี

4) งานสาธารณกุศลของเทศบาลและหน่วยงานต่าง ๆ

ที่ขอความร่วมมือ

5) งานการตรวจสอบ แสดงรายการเกี่ยวกับเอกสารที่สำคัญ

ของทางราชการ

6) งานรักษาความสะอาดและรักษาความปลอดภัยของสถาน

ที่ราชการ

7) งานของพระราชนครินทร์ อิสตริยาภรณ์ เหรียญจักรดิมาดา

และผู้ทำคุณประโยชน์

8) จัดทำคำสั่งและประกาศของเทศบาล

9) งานรับเรื่องร้องทุกข์ และร้องเรียน

10) งานพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงาน ลูกจ้าง และการให้

บำเหน็จความชอบเป็นพิเศษ

11) งานการลาพักผ่อนประจำปีและการลาอื่น ๆ

12) งานสวัสดิการของกองหรือฝ่าย

13) งานประชาสัมพันธ์

- 14) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
 งานผลิตและการบริการ มีหน้าที่ควบคุมคุณภาพ และรับผิดชอบการ
 ปฏิบัติงานในหน้าที่ของงานผลิตงานจำหน่ายและบริการและงานมาตรฐานวัดนำ
 งานการเงินและบัญชี มีหน้าที่เกี่ยวกับ
- 1) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการประจำปีของกองหรือ
 ฝ่ายการประจำ
 - 2) งานควบคุมตรวจสอบการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามงบประมาณ
 - 3) งานตรวจสอบคุณภาพเบิกเงินและจ่ายเงินรายได้ของกองหรือฝ่าย
 การประจำ
 - 4) งานรับ เบิก-จ่าย เงิน ตรวจเงิน และเก็บรักษาเงินของการประจำ
 - 5) งานจัดทำบัญชีเงินสดประจำวัน และบัญชีแยกประเภท
 - 6) งานจัดทำงบประมาณรายรับ - รายจ่ายประจำเดือน และ
 งบประมาณสิ้นปี
 - 7) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- 3.2.8 หน่วยงานตรวจสอบภายใน มีหน้าที่เกี่ยวกับ
- 1) งานตรวจสอบบัญชี ทะเบียนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 2) งานตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายเงิน
 - 3) งานตรวจสอบเอกสารการรับเงินทุกประเภท
 - 4) งานตรวจสอบภายในทั้งภายนอกและภายนอก
 - 5) งานตรวจสอบการเก็บรักษาหลักฐานทางการเงิน การบัญชี
 - 6) งานตรวจสอบพัสดุและการเก็บรักษา
 - 7) งานตรวจสอบทรัพย์สินของเทศบาล
 - 8) งานตรวจสอบการทำประทัยน์ทรัพย์สินของเทศบาล
 - 9) งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 ว่า การบริหารเกิดขึ้นมาคู่กับสังคมและพัฒนามาเป็น
 ลำดับในระยะแรก ๆ อาจเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือโดยสาเหตุสำเนกต่อมาเมื่อสังคมเจริญขึ้น

สังคมมนุษย์ซึ่งขั้นตอนความเป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้น จึงทำให้เกิดแนวคิดด้านการบริหารเกิดระบบการบริหารและการบริหาร ได้เริ่มอย่างเป็นระบบอย่างจริงจังหลังจากเกิดการปฏิวัติ ฤษ្សากรรมของโลกเป็นต้นมา และพัฒนามาโดยตลอด อย่างไรก็ตามเนื่องจากมนุษย์มี ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันการบริหารของแต่ละประเทศก็มีข้อแตกต่างกัน เช่น การบริหารของสหรัฐอเมริกาเป็นการบริหารที่เปิดกว้าง เปิดโอกาสให้บุคลากร ได้แสดง ความสามารถโดยถือเอาผลผลิตเป็นส่วนใหญ่ส่วนในประเทศไทยมีปัจจุบันนี้มีความซื่อสัตย์และ ความจริงกักดีต้องการเป็นสำคัญ (ปัญญา ปุยเปีย. 2534 : 2)

1. ความหมายของการบริหาร

เนื่องจากศาสตร์ของการบริหารนี้เป็นศาสตร์ด้านสังคมศาสตร์ประยุกต์ (Applied Sociology) จึงสามารถให้ความหมายไว้ได้หลายลักษณะหลายแบบตามนั้น ดังนี้ Barnard (1956 : 28) ให้ความหมายของการบริหารไว้สั้น ๆ ว่า การบริหาร หมายถึงการทำงานให้สำเร็จ โดยบุคคลอื่น

บุญชัน พัฒนา (2515 : 25) กล่าวว่า การบริหารคือการอำนวยการให้งาน สำเร็จตามเป้าหมาย

ธีระ รุณเจริญ (2532 : 18) กล่าวว่าการบริหารคือการทำงานให้สำเร็จ โดย การเตรียมการล่วงหน้าไว้ก่อน ไม่ว่าจะเป็นแผนดำเนินงานและทรัพยากรสนับสนุน ดังนั้น การบริหารจึงเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคนและงาน โดยมีจุดมุ่งหมายคือความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ศิริวรรณ เศรีรัตน์ และคณะ (2542 : 444) ให้ความหมายการจัดการว่า การจัดการคือ กระบวนการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอน การบริหาร คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizing) 3) การชี้นำ (Leading) 4) การควบคุม (Controlling) ซึ่งจากความหมายดังกล่าวมีคำสำคัญ 3 คำ คือ กระบวนการ ทรัพยากรการบริหาร และวัตถุประสงค์

จากคำจำกัดความดังกล่าวอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหารเป็นการจัดการให้ ผู้ได้บังคับบัญชาหรือคนงานปฏิบัติงานหรือจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคน เงิน วัสดุ ให้เกิดผลงานตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ปัจจุบันความหมายของการบริหารอาจกว้าง ออกไปบ้าง เพราะเราได้นำวิธีการบริหารเข้ามาร่วมใช้กับการบริหารงานของรัฐซึ่งมีกำลังล้าวที่ เป็นที่นิยมกัน คือ “การบริหารจัดการ”

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

เนื่องจากผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งของหน่วยงาน เพราะต้องบริหารองค์กรให้เกิดผลตามเป้าหมายแต่ละบริหารอย่างไร เมื่อไร โดยในนั้น เป็นยุทธศาสตร์ของแต่ละคน ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทฤษฎีการบริหารที่สำคัญ ๆ ของนักทฤษฎีการบริหารเสนอไว้ดังนี้

Taylor (1911 : 107-109) ท่านผู้นี้เป็นบิดาของการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ เขาเน้นการบริหารที่เป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทำงานเพื่อผลงาน ไม่ใช่วิธีการแบบเดิม ๆ ที่ทำมา (Science Not Rulr of thrumb) และหน้าที่ของผู้บริหารนั้นจะต้องแสวงหาวิธีการบริหารที่ดีที่สุดเพียงวิธีเดียว (The One Best Way) สิ่งที่เหลือไว้ให้ความสนใจมากที่สุดคือ การศึกษาเรื่อง “เวลาและการเคลื่อนไหว” (Time and Motion) หมายความว่า การทำงานแต่ละครั้นต้องควบคุมเวลาและวางแผนท่าทางการทำงานให้คล่องตัว อย่างไรก็ตามเหลือเรื่องไม่สนใจความรู้สึกของคนทำงาน ไม่มีการเสริมกำลัง ไม่มีการชูใจ แต่ความคุณเป้าหมายและเวลาเต็มอ่อนคนเป็นเครื่องจักร

Fayol (1949 : 39-40) ท่านผู้นี้เป็นนักอุดสาหกรรมที่ยึดระเบียบวินัยมาก ได้ศึกษาหน้าที่ของการบริหารหรือขององค์กรบริหาร และได้เสนอไว้ว่าหน้าที่ในการบริหารนั้น เป็นหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อเนื่องกัน ดังนี้

- 1) การแบ่งงานกันตามความสามารถ
- 2) อำนาจหน้าที่ลดหลั่นกัน
- 3) มีวินัย
- 4) มีเอกสารในการบังคับบัญชา
- 5) ยึดหลักประโยชน์ส่วนรวม
- 6) ค่าตอบแทนต้องเป็นธรรม
- 7) หลักการรวมอำนาจ
- 8) หลักสากลการบังคับบัญชา
- 9) ยึดระเบียบ กฏ คำสั่ง
- 10) ความเสมอภาค
- 11) เสถียรภาพในการทำงาน
- 12) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- 13) ความคิดสร้างสรรค์

14) ทิศทางหรือเป้าหมายเดียวกัน

จากนั้น Fayol ยังเน้นเอกสารในการบังคับบัญชา (Unity of Command)

เป็นหลักการสำคัญอีกด้วย

Gulick and Urwick (1963 : 170-171) ทึ่งสองท่านเป็นเจ้าสำนักบริหารที่เน้นเรื่องระบบและรูปแบบ โดยเสนอทฤษฎีการบริหารที่ໂ碌งดังมาก คือ “POSDCORB” เป็นทฤษฎีที่ใช้กันมาก เพราะเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้

1) P : Planning การวางแผนเป็นการวางแผนดำเนินโครงการ และวิธีการที่จะต้องปฏิบัติ

2) O : Organizing การจัดองค์การ เป็นการกำหนดโครงสร้างที่เป็นทางการของอำนาจหน้าที่ขององค์การ โดยยึดหลักการแบ่งหน่วยงาน และทำงานอย่างประสานร่วมมือกัน

3) S : Staffing การบริหารงานบุคคล เป็นหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลทั้งสิ้น เริ่มตั้งแต่การสรรหา การพัฒนาและจูงใจบุคคลเหล่านั้นให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) D : Directing การผังการ เป็นการกิจในการใช้ภาวะการเป็นผู้นำอย่างต่อเนื่องในองค์การในการทำการตัดสินใจและทำให้การตัดสินใจนั้นเป็นผลลัพธ์

5) CO : Coordinating การประสานงานเป็นงานที่มีความสำคัญใน การรวมและประสานให้ส่วนหรือปัจจัยต่าง ๆ ของกระบวนการทำงานมีความเกี่ยวเนื่องระหว่างกัน

6) R : Reporting การรายงานผลเป็นกระบวนการและเทคนิคของ การแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบถึงความก้าวหน้าของงาน

7) B : Budgeting การงบประมาณเป็นการกิจเกี่ยวกับการวางแผน การทำบัญชี การควบคุมเกี่ยวกับการเงินและการคลัง

Waber (1968 : 38) ระบุว่าระบบของท่านผู้นี้มีอิทธิพลต่อการบริหารงานของระบบราชการอย่างยิ่ง เพราะเป็นระบบที่กำหนดหน้าที่ไว้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการบังคับบัญชาและความชัดเจนในสาระสำคัญของการบริหารซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) มีการกำหนดหน้าที่แน่นอนของแต่ละคน

2) มีการบังคับบัญชาเป็นขั้นตอนลดหลั่นกันลงไป

3) มีกฎเกณฑ์ทั่วไป ไม่เป็นแบบแผนปฏิบัติและยึดเป็นธรรมเนียม

- 4) การปฏิบัติงานมีลักษณะความถูกต้องและยุติธรรม โดยไม่ยึดตัวบุคคล
- 5) ใช้ระบบคุณธรรมในการเลือกคนเข้าสู่องค์การ
- 6) มีคุณลักษณะทางอาชญาภาพของงานและส่งเสริมคนทำงานดี
- 7) องค์กรราชการต้องต่อเนื่องและหยุดยั้งไม่ได้

ระวัง เนตร พิชัยแก้ว (2535 : 42) ได้กล่าวถึงการบริหารโดยเน้นที่หน้าที่มีลักษณะเป็นว่างงานที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การวางแผน หมายถึง การกำหนดแนวทางในการทำงาน
- 2) การจัดองค์การ หมายถึง การจัดหน่วยงานหรือส่วนงาน รวมทั้งการบรรจุคนเข้าทำงาน
- 3) การสั่งการ หมายถึง การกำหนดวิธีการทำงานรวมถึงการใช้อำนาจที่จะสั่งให้พนักงานปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร
- 4) การควบคุม หมายถึง กลยุทธ์ในการที่จะอำนวยการให้มีการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

สมพงษ์ เกษมศิน (2525 : 90) ได้กล่าวถึงการบริหารที่รวมความไว้อ่าย ครอบคลุม ดังนี้

- 1) การบริหารเป็นการแบ่งงานกันทำ
- 2) ผู้บริหารต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก
- 3) คนทำงานต้องได้รับผลตอบแทน
- 4) องค์กรประกอบด้วยโครงสร้างและบุคคล องค์กรซึ่งมีชีวิตจิตใจ เช่นเดียวกับมนุษย์
- 5) ผู้บริหารจะต้องทราบนัก ไว้เสมอว่า การบริหารองค์การเป็นการบริหารคนและบริหารงานควบคู่กันไป

กล่าวโดยสรุป แนวคิดของนักคิดทางการบริหารมีลักษณะคล้ายกันเป็นส่วนใหญ่ คือ มีวัตถุประสงค์เพื่อความสำเร็จของงาน แต่วิธีการอาจแตกต่างกันน้ำang ทฤษฎีที่ผู้ศึกษามากล่าวไว้ เช่น ทฤษฎีของเทเลอร์ ที่เน้นที่กระบวนการที่เป็นวิทยาศาสตร์ เวเบอร์ เสนอแนวทางที่เป็นระบบราชการ และท่านอื่น ๆ ได้เสนอแนวทางที่ให้คำนึงถึงผู้ปฏิบัติงานไว้ด้วย รวมทั้งแนวคิดด้านการบริหารของนักวิชาการของไทยไว้ด้วย

อย่างไรก็ตามผู้ศึกษามีความเชื่อมั่นว่า ไม่ว่าจะใช้ทฤษฎีใดในการบริหารบุคคลที่สำคัญที่สุดก็คือ ผู้บริหารนั่นเอง หมายความว่าผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เจนจัด

ในทฤษฎีการบริหาร และยังต้องมีความสามารถในการเลือกทฤษฎีที่คิดว่าดี หรืออาจจะใช้หลายทฤษฎีผสมผสานกันในลักษณะสาขาวิชาการ (Interdisciplinary) ในทางปฏิบัติ ผู้บริหารจะต้องมีความรับผิดชอบตั้งแต่เรื่องความคิด การวางแผน วางแผนการ ควบคุมงาน ตลอดจนการปักครองคน โดยเฉพาะการปักครองคนนั้นจะต้องมีการส่งเสริมสวัสดิการ ขวัญ และกำลังใจทั้งนี้ เพราะผู้ร่วมงานแต่ละคนมีชีวิต จิตใจ มีทักษะ และความรู้ความสามารถ ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้ให้ถูกต้องและตัวผู้บริหารเองจะต้องมีศักดิ์ศรัทธาในความรู้กับความมีวินัย ในปัจจุบันผู้ศึกษาเชื่อว่าการบริหารงานได้ก้าวหน้าไปมากทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลพวงมาจากการที่นักวิชาการในอดีตได้คิดและเสนอแนวทาง และทดลองวิธีการบริหารงานและได้พัฒนามาเป็นลำดับ และที่สำคัญที่สุดผู้ศึกษามีความเชื่อมั่นว่าการที่ผู้บริหารที่ดีนั้นสามารถฝึกฝนกันได้ แม้ในประเทศไทยเองก็มีสถาบันฝึกการเป็นผู้บริหารมืออาชีพหลายแห่ง ทั้งที่เป็นของรัฐและของเอกชนและไม่ว่าสถาบันใดจะตั้งขึ้น ผู้ศึกษามั่นใจว่า “แนวคิดทฤษฎีของนักคิดต่าง ๆ ในอดีตไม่ว่าจะผิดหรือถูกก็ตาม จะมีผลต่อการบริหารงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างยิ่ง”

3. ทรัพยากรการบริหาร

ปัญญา ปุยเปีย (2534 : 29-30) ระบุว่าทรัพยากรการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบหรือสิ่งที่ช่วยให้การบริหารดำเนินไปได้โดยสะดวก ไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการหรือธุรกิจ จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรในการบริหารด้วยกันทั้งนี้ โดยปกติการบริหารจะต้องมีทรัพยากรการบริหารพื้นฐานอยู่ 4 ประการ

- 1) ทรัพยากรมนุษย์หรือคน (Man) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรทุกราย ระดับ ตั้งแต่ระดับสูงสุดถึงต่ำสุด
- 2) เงิน (Money) หมายถึง เงินที่ใช้เป็นทุนในการดำเนินการและทุนในการพัฒนาองค์กร
- 3) วัสดุสิ่งของ (Material) ได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงาน
- 4) การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการและวิธีการจะนำ

ทรัพยากรการบริหารอื่นให้เกิดสินค้าและบริการ

ทรัพยากรทั้ง 4 ประการนี้จะเรียกว่า “4 M’S” อย่างไรก็ตามมีนักบริหารหลายท่านมีความเห็นว่ามีทรัพยากรอื่น ๆ อีก เช่น อำนาจหน้าที่ (Authority) และเวลา (Time) หรือแม้แต่ตลาด (Market) ซึ่งมีความสำคัญต่อการทำงานทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามผู้ศึกษาเองก็มีความเชื่อว่าทรัพยากรที่สำคัญที่สุดขององค์กรก็คือ คนหรือทรัพยากรมนุษย์ เพราะถ้า

หน่วยงานใดประกอบด้วยคนดี มีความสามารถก็จะทำให้การพัฒนาภารกิจที่น่าไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะคนที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารหรือเป็นผู้นำขององค์กร ยิ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต้องได้รับการพัฒนาและเดือดสรออย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จร่วมกันนั่นเอง

จากการอนแนวคิดในด้านการบริหารดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแนวคิดทฤษฎีด้านการบริหารนั้นมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานอย่างยิ่ง จึงจำเป็นจะต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎีของนักคิดสำนักต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ เพราะอย่างน้อยที่สุดทฤษฎีเหล่านี้ได้รับการยอมรับกันทั่วโลก และแม้ว่าเทศบาลตำบลแต่ละแห่งจะอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ต่างกันบ้าง แต่ผู้ศึกษาเชื่อมั่นว่าแนวคิดทางการบริหารเหล่านี้จะมีประโยชน์สำหรับอย่างเหมาะสมแล้วจะทำให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและสังคมโดยส่วนรวม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญชนิดหนึ่งในการบริหาร ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นค้นหาข้อเท็จจริง และแนวคิดมาประกอบการพิจารณาในอันที่จะทำให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานและเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบพร้อมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ได้ถูกต้องรวดเร็ว และประยุกต์และยึดไปกว่านั้นยังเป็นแนวทางให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้นำไปปรับปรุงตนเองเพื่อเสริมสร้างระบบบริหารงานให้เกิดประสิทธิผลอันจะทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบรรลุยิ่ง ๆ ขึ้นไป

การศึกษารัฐนี้เนื่องจากยังไม่ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานของเทศบาล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีลักษณะคล้ายคลึงสามารถเทียบเคียงกับการศึกษาวิจัยการดำเนินงานของเทศบาลตำบลมาใช้ในงานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ภูริวัฒน์ ชิตทรงสวัสดิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดบริการสาธารณสุขของสุขาภิบาลแขวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า กระบวนการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดการวางแผนที่ดี ไม่มีทิศทางที่ชัดเจน และนโยบายเปลี่ยนแปลงไปตามผู้นำ ส่วนค่านิยมความคิดเห็นของประชาชนต่อความเหมาะสมของ การบริการสาธารณสุขพบว่า ส่วนมากประชาชนไม่ให้ความสนใจ ติดตามเท่าที่ควรและการจัดบริการสาธารณสุข ยังไม่คุ้มค่าและสามารถตอบสนองกับปัญหาของประชาชนเท่าที่ควร

นันทพร รัฐาوار (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาคุณภาพการบริการ
ของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดพบว่า สภาพปัจจุบันความต้องการการบริการของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
สาเหตุเกิดจากการขาดการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ขาดคู่มือการบริการประทับใจสำหรับ
เจ้าหน้าที่ ขาดคู่มือประชาชนในการติดต่อราชการกับเทศบาล ขาดวัสดุอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ขาด
ชวัญและกำลังใจ ผู้รับบริการใช้อภิสิทธิ์ และนโยบายของผู้บริหารไม่ชัดเจน

สัมฤทธิ์ สุขสงค์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัญหางานบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งเกิดจากสมรรถนะขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมาย ระเบียบและไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง พนักงานส่วนตำบลมีจำนวนไม่เพียงพอ กับปริมาณงาน ขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายและหนังสือสั่งการและไม่มีความผูกพันกับพื้นที่

ธัชพงษ์ แสนอินทร์อำนวย (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของกระบวนการวางแผนพัฒนาตำบล : กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของกระบวนการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง สภาพปัจจัยที่เกี่ยวข้องในด้านความรู้ความสามารถและความตระหนักรู้ต่อประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยในด้านการจัดองค์กรมีการจัดกระบวนการทุกแห่ง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากปัจจัยต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยในด้านความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการวางแผนพัฒนา ความสามารถในการวางแผนพัฒนาและความตระหนักรู้ต่อประชาชนในกระบวนการวางแผนพัฒนาของกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของกระบวนการวางแผนพัฒนาตำบล

สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถของ กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารงานพัฒนาชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนทั้ง 3 งาน แยกเป็นรายได้อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถในการบริหารพัฒนาชุมชนทั้ง 3 งาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวเปรียต่าง ๆ คือ ระดับความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชน พบว่า ปัจจัย ด้านประสบการณ์ในงานพัฒนาชุมชน การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน และความรู้ความเข้าใจในงานพัฒนาชุมชนมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถของ

กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารงานพัฒนาชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน และการได้รับการเตรียมการในการถ่ายโอนงานไม่มีความสัมพันธ์แนวทางในการพัฒนาความสามารถของกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พนวจฯ ได้แก่ การฝึกอบรม การสัมมนา การศึกษาดูงาน การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ การสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรเพิ่มเติม การกำหนดหลักสูตร การให้การศึกษาเป็นการเฉพาะ ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ควรส่งเสริมให้กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีความรู้ความเข้าใจมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานพัฒนาชุมชน โดยเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนให้การสนับสนุนและส่งเสริม

ชัยวิทย์ ประเสริฐสุข (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ผลการวิจัยพบว่า ผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความแตกต่างของอายุระดับการศึกษาและตำแหน่ง มีระดับการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

คุณวุฒิ ไวยคำภา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมยั่งยืนดีของท้องถิ่น ด้านการขัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก และด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนทางเดิน ที่สาธารณะและการกำจัดขยะ นูลฟอย ด้านการป้องกันสาธารณภัย ด้านการส่งเสริมพัฒนาศศิริ เด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการและพนักงานส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและเป็นรายด้าน 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่พนักงานส่วนตำบลเห็นว่ามีการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นมากกว่าคณาจารย์บุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิสา นราเทียม (2547 : บพคดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสาธารณรัฐค้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนเห็นว่าการบริการสาธารณะค้าน โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา สายบ้านหนองจาน ตำบลหนองสารร่าย อําเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมและเป็นรายค้านในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ค้านคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น รองลงมา ได้แก่ ด้านการประยุกต์เวลาในการเดินทาง ด้านการแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างรวดเร็ว และค้านตรงกับความต้องการของประชาชน

พิชัย วัฒนกิติกุล (2549 : บพคดย่อ) ได้การวิจัยเรื่องการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายค้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 5 ค้าน กือ ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและด้านการป้องกันและระจับโรคติดต่อ และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ค้าน กือ การรักษาความสะอาดถนน ทางเดินสาธารณะและการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนและผู้สูงวัย และด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปัญหาดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม กือ งบประมาณจำกัด ไม่สามารถสร้างถนนที่ได้นำตรฐานได้ทันตามความต้องการและความต้องร้อนของประชาชน ไม่สามารถจัดหาที่ดินที่เพิ่งจะเพิ่มได้ หากเครื่องมือและอุปกรณ์ป้องกันสาธารณะภัย ขาดการสนับสนุนด้านครุภัณฑ์ของกลุ่มสตรี งบประมาณด้านการช่วยเหลือสังคมฯค่อนข้างและเด็กมีน้อย ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านการป้องกันและระจับโรคติดต่อ งบประมาณด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมีจำกัด

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้นำเอาหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่ต้องทำตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ประชาชนในเทศบาลตำบล
บ้านเพชร อ่าเภอภูเขียว
จังหวัดชัยภูมิ จำแนกตาม

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

- การดำเนินงานของเทศบาลตำบลบ้านเพชร
อ่าเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ดังนี้
1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
 2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
 3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน
และที่เป็นสาธารณูปโภคทั้งการกำจัดขยะมูล
ฝอย สิ่งปฏิกูล
 4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
 6. ให้รายฎร์ได้รับการศึกษาอบรม
 7. ตั้งเสริมการพัฒนาสร้าง เด็ก เยาวชน
ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 8. บำรุงศิลปะ อารยธรรมและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY